

BOHORSKI DOROČEVALEC



MAREC 1999

PLANINSKO DRUŠTVO
BOHOR SENOVO

IZ VSEBINE

➤ Poročilo predsednika	2
➤ Poročilo o članstvu	5
➤ Poročilo mladinskega odseka	6
➤ Poročilo markacijskega odseka	7
➤ Poročilo komisije za izletništvo	8
➤ Poročilo o akciji Prijatelji Bohorja	10
➤ Poročilo o taboru v Krnici	12
➤ Planinska priznanja	14
➤ Utrinka iz taborne kronike	15

*Hodi v hribe,
dokler je čas,
ker bo prišel čas,
ko ne bo več čas
in ta čas bo vsak čas.*

France Ciuha

POROČILO PREDSEDNIKA

Ni težko podati poročila o delu za društvo, ki je nenehno v akciji. To sicer ne pomeni, da so opravljene vse načrtovane naloge ali pa, da nimamo težav pri uresničevanju zastavljenih ciljev. To samo pomeni, da se nenehno trudimo opraviti vse tisto, kar smo obljubili in kar od nas pričakuje članstvo in v manj kot v enem letu se je tega kar nekaj nabralo. Upravni odbor je imel v tem času 8 rednih sej, o čem smo se pogovarjali in sklepali ter kaj smo uresničili pa se bo dalo razbrati iz vsebine, ki sledi:

Povezovanje in sodelovanje društva z drugimi organizacijami, društvi, šolami in člani

1. V preteklem letu smo se kot društvo veliko povezovali tako na ravni KS kot tudi na ravni občine:

Skupaj z vsemi, ki so kakorkoli povezani z uresničevanjem programa razvoja območja Bohorja, saj smo bili med glavnimi pobudniki pri pripravi tega programa, smo sodelovali v tako imenovanih delavnicah, ki so jih organizirali Podjetniški center Krško, Krajevna skupnost Senovo in Kmetijska svetovalna služba Krško.

Spomladi smo se aktivno vključili v občinsko akcijo čiščenja nabrežin in vodotokov in v okviru naše KS prevzeli čiščenje treh vodotokov – Blanščice, Dobrovskega in Stranjskega potoka. To je bilo zelo zahtevno delo, saj samo pridne roke niso zadostovale za odstranjevanje vsega, kar so neosveščeni in brezvestni ljudje uspeli zmetati v kraje, ki jih želimo promovirati kot lepote narave na območju Bohorja. Stare avtomobilske karoserije pod slapom! Na pomoč so prišli domačini z mehanizacijo - s traktorji in vilti.

2. Sodelovanje in povezovanje s PZS, MDO in sosednjimi društvi:

Ta povezava teče po ustaljenih poteh. Na novo smo vzpostavili stike s PD Podčetrtek, ki je dokaj mlado planinsko društvo, v preteklem letu pa je prišlo tudi do uresnitve načrtovanega srečanja z zamejskim PD – SPD iz Trsta, ki so nas obiskali 10. maja. Prišlo jih je en avtobus, srečanje pa smo imeli na Bohorju. Vzdušje je bilo nadvse pristržno in v tem letu je predviden naš obisk pri njihovem društvu. Za take priložnosti smo dali povečati in uokviriti nekaj slik naše planinske kočice, ki smo jih kot majhno pozornost v preteklem letu izročili SPD iz Trsta, PD Podčetrtek in PD Hrastnik ob junih jubilejih.

Udeležili smo se večine prireditev, ki so jih organizirala sosednja PD ali MDO, ob tem naj povemo, da smo k sodelovanju pridobili še enega praporščaka – Divjak Jože-ta ml., kar je bila tudi ena od zahtev lanskega občnega zbora.

3. Glede dela z mladimi planinci v šolah, ki smo ga lani zapisali kot prednostno nalogo, smo v osnovni šoli Brestanica že dobili novo mentorico in aktivnost na tej šoli je spet zaživela. V osnovni šoli Senovo se pripravlja na prevzem mentorstva naša bivša vodnica Loti, kar je tudi garancija, da delo

mladih planincev na senovski šoli ne bo zamrlo, ko se bo upokojila sedanja dolgoletna mentorica Marija Lubi.

Ko je v UO prevzela zadolžitev za delo mladinskega odseka Simona, je zaživela tudi povezava med mentorji, kar je posebej pomembno pri organizaciji izletov, pripravljajo pa tudi druge skupne aktivnosti pri vzgoji mladih planincev. Za najbolj prizadevne mlade planince iz vseh šol, ki jih »pokriva« naše društvo, je bil v preteklem letu organiziran poseben izlet, ki smo ga tudi že dlje časa obljubljali. Stroške prevoza zanj je krilo društvo.

4. Za povezovanje s člani iščemo vedno nove poti, tako smo se sedaj odločili in vsem poslali po dve posebni – priložnostni dopisnici s programom tradicionalnih prireditev in s programom izletov. To je ob rednem objavljanju na kabelsko distribucijskem sistemu in s plakati, še dodatno obveščanje o aktivnostih PD. Seveda pa smo še vedno vsak ponedeljek med 18. in 19. uro v zimskem času in med 19. in 20. uro v poletnem času v planinski sobi, kjer se sproti dogovarjamo za posamezne aktivnosti, hkrati pa lahko v tem času člani dobijo informacije o aktivnostih, poravnajo članarino, kupijo planinske publikacije ali pa samo poklepetajo, največkrat o izkušnjah in vtisih s svojih planinskih poti.

Tradicionalne prireditve

Vse tradicionalne prireditve od Jezikove nedelje in Kostanjeve nedelje na Bohorju, Novoletnega in Valentinovega pohoda na Bohor, do planinskega plesa, ki je ravno minil, so uspeli, saj smo imeli povsod veliko udeležencev, razen na Valentinovem pohodu, ker je bilo letos na ta dan res skrajno neprijazno vreme.

Planinska koča na Bohorju

Za nadaljnje urejanje zadeve v zvezi z lastništvom smo pooblastili odvetnika, našega člana in predsednika Častnega razsodišča g. Janka Pibernika, o tem, kako daleč so postopki, bo podano poročilo na občnem zboru.

Sicer pa je v zvezi s kočo narejeno vse, kar smo planirali. Na novoletni seji Upravnega odbora smo imeli simbolično otvoritev novega dela, na današnjem občnem zboru pa priložnost izkoristite tudi drugi in si ga oglejte. Pravzaprav je načrt presežen, saj nismo mogli pričakovati, da ga bomo uspeli tudi opremiti. Zahvala za to gre našemu dobremu sodelovanju s Krka zdravilišči in njenim direktorjem g. Petrovičem. Tako smo z dokaj majhnimi stroški in z nekajdnevним prostovoljnim delom naših članov demontirali, prepeljali in namestili pohištvo iz Zdraviliškega doma v Strunjanu.

Ostala dela: Odpravili smo pomanjkljivosti v napeljavi plinskega ogrevanja in podrli staro barako ob koči.

Ko' pravimo, da je dokončan nov del, je to zelo na kratko zapisano delo, ki nam je v resnici vzelo največ časa in denarja, saj imamo sedaj pet lepih sob in dve kopalnici, dokončane so stopnice, i.t.d. Skratka, oglejte si!

In nenazadnje: v planinski koči imamo novega najemnika, gospoda Boža, ki ste ga verjetno že vsi spoznali, če ne, je danes za to prava priložnost. Vsaka menjava najemnika potegne za sabo tudi precej dela, od razpisa do izbire novega, inventuro, primopredajo, itd.

Načrti? Najbolj nujna sanacijska dela v starem delu: zamenjava oken, obnova fasade, ... raje ne bi preveč obljubili, naredili bomo, kolikor bomo tudi finančno zmogli. Pri tem pričakujemo tudi na sredstva proračuna Občine Krško, skladno s sprejetimi obveznostmi ob sprejemu programa razvoja za območje Bohorja.

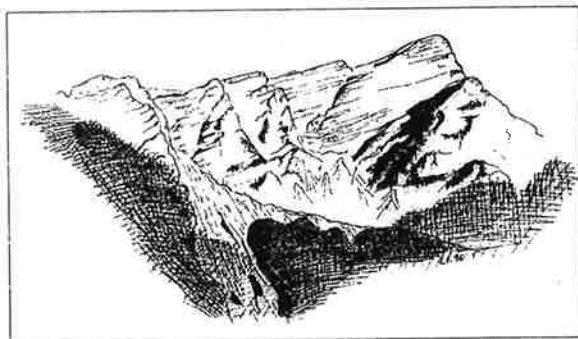
Zaključek

Kot precej šibko točko smo že večkrat izpostavili delo mladinskega odseka in delo z mentorji in vodniki. Ta tematika je tudi stalna tema na sejah MDO, kar pomeni, da problem ni le naš. Da se pri delu MO že nekaj premika, smo že povedali. Posvetili pa smo se tudi področju vodništva.

Končno nam je uspelo pripraviti in sprejeti dva pravilnika, ki naj bi urejala tako organiziranje planinske dejavnosti in povračilo stroškov organizatorjem kot medsebojne obveznosti med društvom in vodniki PD. S tem smo naredili prvi in kar velik korak na poti po hribu, ki sem ga v lanskem poročilu omenil kot simbol pri prizadevanjih urejanja tega področja. Na tečaj za vodnike smo prijavili tri kandidate. S tem želimo pokazati, da mislimo resno, vključno s finančnimi obveznostmi, ki sledijo, tako je bilo dogovorjeno tudi na zadnji seji Upravnega odbora.

Vse navedene in izpuščene teme so odprte za razpravo. Dopolnite nas, popravite, pograjajte ali pohvalite. Dovzetni smo za nove pobude in za kritiko, predvsem pa si želimo sodelovanja in vključevanja še večjega števila članov.

Predsednik PD:
Jože Požun



POROČILO O ČLANSTVU ZA LETO 1998

V letu 1998 smo imeli v našem planinskem društvu 668 članov. Zopet se je pojavilo upadanje članstva. Predvsem pa je razveseljivo, da je čedalje več družin, ki so včlanjene v naše društvo.

Plačana članarina:

VRSTA ČLANSTVA	ŠTEVILO ČLANOV	DELEŽ
B – članske	361	54 %
B (40%) – člani stari nad sedemdeset let	26	4 %
C – mladinske	87	13 %
C (50%) – družinske	194	29 %
SKUPAJ	668	100%



Kdor še ni poravnal članarine za leto 1999, lahko to stori pri poverjenikih ali vsak ponedeljek v planinski sobi.

VRSTE ČLANSTVA	CENA
B – članske	1.300 SIT
B (40%) – člani stari nad sedemdeset let	780 SIT
C – mladinske	500 SIT
C (50%) – družinske	250 SIT

Poverjeniki PD Bohor so :

Miro Krušič, Albina Mahovne, Pavla Maroh, Tončka Požun, Marija Lubi, Stani Mirt, Tatjana Večko, Danica Zupan, Drago Gošek, Miran Pribožič, Jadranka Kržan.

Natalija Uršič

POROČILO MLADINSKEGA ODSEKA IN KOMISIJE ZA DELO Z VODNIKI IN MENTORJI

Načelnica Mladinskega odseka sem postala v mesecu novembru, zato bo tole poročilo bolj kratko. Pa ne zato, ker ne bi bilo dovolj dela, ampak preprosto zato, ker vem, da vas dolga poročila dolgočasijo.

V novembru sem se udeležila Zbora mladinskih odsekov, kjer je potekala tudi okrogla miza na temo 'Prostovoljno vodništvo PZS in standardi UIAA ter ustanovitev Vodniške komisije PZS'. V rednem delu Zbora MO pa smo izvolili nove organe Zbora MO, sprejeli poslovnik, slišali poročila o delovanju MK PZS. Dana je bila tudi pobuda za prenovo akcije Ciciban-planinec.

Na UO našega društva smo sprejeli dva pravilnika: **Pravilnik o organiziranju planinske dejavnosti in povračilu stroškov organizatorjem in Pravilnik o medsebojnih obveznostih med PD in vodniki PD.**

Osnovna naloga pa nam je seveda buditi v mladih ljudeh ljubezen in spoštovanje do gora in narave sploh. Temu pa dajemo premalo poudarka, moči in pohvale.

Naš MO sodeluje kar s štirimi OŠ: Senovo, Brestanica, Koprivnica in Raka. Najlepše sodelujemo z OŠ Senovo, verjetno zato, ker je to naša matična šola. Skupaj organiziramo izlete vsaj 1x mesečno, včasih celo 2x (ločeno višja in nižja stopnja). Izvedli smo planinsko šolo na Bohorju, iskali skriti zaklad na Koprivniku, obiskali Zelenico, Šmarno goro...

Zelo se je popravila tudi vez z OŠ Brestanica, kjer lepo sodelujemo z 'novo' mentorico. Tako je planinstvo zaživelo vsaj na nižji stopnji, kjer redno hodi na izlete 15-20 otrok. Skupaj smo obiskali Gašperjevo kočo, Janče, Zelenico in Šmarno goro.

Rada pa bi popravila, izboljšala oz. vzpostavila boljše odnose z OŠ Raka. Pri njih sicer skupina lepo deluje, za kar je zaslužna predvsem in samo njihova mentorica. Vendar pa bi želeli več medsebojnega sodelovanja. S skupnimi močmi bomo našli rešitve.

V letošnjem letu pa so se nam razrahljali odnosi z OŠ Koprivnica, kar bomo morali popraviti, seveda spet skupaj.

Delo je zahtevno, saj je potrebno usklajevati plan dela s štirimi osnovnimi šolami. Težava pa je predvsem v tem, da nam manjka vodnikov. Mislim, da bi morali v prihajajočem letu člani UO posvetiti tej temi več časa in energije, če hočemo, da bomo imeli podmladek in tako naše društvo tudi prihodnost.

Obenem izkoriščam to priložnost, da povabim vse naše nekdanje vodnike, ki niso več aktivni, da se oglasijo v planinski sobi, se udeležijo izletov ... in da 'ponovno okusijo slast vodništva'.

Načelnica mladinskega odseka: **Simona Šoštar**

POROČILO MARKACIJSKEGA ODSEKA ZA LETO 1998

V letu 1998 smo člani markacijskega odseka opravili vse naloge, ki smo jih načrtovali za to leto.

Obnovili smo pot Senovo-Reštanj-Jevša-Bohor. To delo smo opravili v dveh dneh. Sodelovali smo trije markacisti. Namestili smo nove smerne table in obnovili markacije. V tem letu smo obnovili tudi markacije na poti Senovo-Bohor.

V tem obdobju smo namestili tudi dve skrinjici z vpisnimi knjigami na Javorniku in na Koprivniku. Za Javornik imamo že tudi izdelan žig, katerega bomo namestili v letošnjem letu.

Namestili smo tudi smerne opozorilne table na grebenski poti, katere nas usmerjajo oziroma vzpodbujajo za določene naloge in opravila. Za izdelavo tabel je poskrbel g. Miro Krušič.

Načelnik markacistov:
Stane Mirt



*Gomišтво je samo sebi namen,
edino področje, kjer se človek
osvobodi tisočernih namenov, za
katere mora živeti in najti smisel –
torej delovanje brez namena v
pokrajini brez koristi.*

La Maduschka

POROČILO O OPRAVLJENIH IZLETIH, PLANINSKIH TURAH, V LETU 1998

V letu 1998 so bili člani planinskega društva dokaj aktivni v izletniški dejavnosti, saj je na 15 evidentiranih izletih sodelovalo cca 600 udeležencev. Značilnost izletniške dejavnosti našega društva se odraža predvsem skozi veliko število manjših skupin na planinskih pohodih.

Letni podatki zajemajo tudi šolske planinske izlete (OŠ: Senovo, Koprivnica in Brestanica), ki jih pomagajo voditi planinski vodniki in mentorji.

V nadaljevanju podajamo pregled posameznih izletov in planinskih tur:

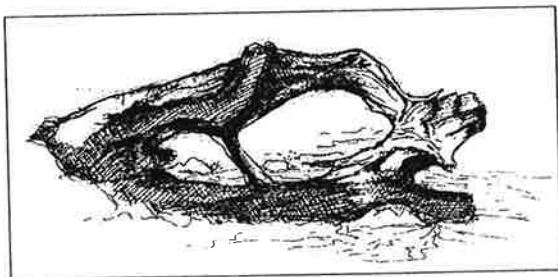
Januar	Tradicionalnega novoletnega srečanja posavskih planincev na Bohorju se je udeležilo cca 60 planincev
Februar	3. tradicionalnega Valentinovega pohoda Kozje-Koča na Bohorju se je udeležilo cca 200 udeležencev. Prvič so nas obiskali planinci PD Vrhnika, ki so bili zelo navdušeni nad Bohorjem. Naše društvo je pripravilo krajši program »Karaoke domačih slovenskih pesmi«, ki so ga izvrstno glasbeno podprli muzikantje z Vrhnike. Srečanje je bilo zelo uspešno in v veselem razpoloženju. Vse kaže, da se bo Valentinov pohod »prijel«.
Marec	Izvedba planinskega plesa za nadaljevanje izgradnje koč na Bohorju. Udeležba in vzdušje sta bila odlična.
April	Delovna čistilna akcija je potekala 18. aprila na 3 lokacijah. Skupaj s krajani smo očistili potoke od Kališovca do slapa Bojance in postavili 3 brvi. Na lokaciji slapa Ubijavnik smo izvlekli stare avtomobilske karoserije. Tretja skupina pa je čistila pot do koč na Bohorju in podrta leseno barako pri koči na Bohorju. Z OŠ Senovo je bil izveden izlet : Trbovlje-Mrzlica-Kal-Hrastnik, 40 udeležencev
Maj	Tradicionalna Jezikova nedelja na Bohorju je bila zelo obiskana, cca 1000 obiskovalcev. Izleta na Golico se je udeležilo 12 udeležencev. Izleta na Stegovnik se je udeležilo 22 udeležencev. Kljub meglenemu vremenu in plazenju po vseh štirih skozi Stegovnikove peči, je bil izlet zelo uspešen, še posebej zato, ker je bil skoraj za vse udeležence prvo odkritje Jezerskih lepot. Iz koč na Bohorju pa je 31. maja ob polnoči krenila skupina 16 pohodnikov proti Pilštajnu, kjer je bila velika prireditev in srečanje planincev, ki se je pričelo ob sončnem vzhodu.
Junij	Junjsko vreme izletnikom ni bilo naklonjeno, saj so skoraj odpadli vsi izleti, toda nekaj planincev se je v družbi z nekaj tisočimi »kresničkami« veselo razpoloženih vračalo s kresnega pohoda iz koč na Bohorju. Bilo je tako čudovito, da ta pohod na kresno noč toplo priporočajo za vnaprej!
Julij	Logarska dolina- Okrešelj-Mrzla gora in Babe nam bodo ob povratku ostale v mokrem spominu, pa vendar je bila tura glede na zahtevnost uspešno izvedena, cca 13 udeležencev. Sredi julija je manjša skupina obiskala Jezerski stog v Fužinskih gorah. Čudovito vreme in prekrasni razgled na Triglav z okolico ter množica planik in murk, prav tako kot okusno kisel mleko na planini Krstenica, nam bodo ostale v spominu.

Avgust	Na Triglav se je podalo cca 30 članov našega društva, druga manjša skupina pa je s planine Blato »naskočila« Ograde v Fužinskih gorah, se ogledala po prelepi planini V Lazu ter se mimo Planine pri Jezeru vrnila na izhodišče. Zelo lepa tura, vredna ponovitve! Avgusta je potekal tudi planinski tabor našega društva v Knici.
September	Tura iz Logarske doline po Kopinškovi poti na Ojstrico je bila prekrasna tako glede razgledov kot vremena, toda ob povratku čez Škarje nas je nekoliko nižje pod Rjavčkim vrhom presenetil večji kamniti plaz, ki se je vsul izpod vrha Ojstrice. Hudega nam ni storil, pognal je le nekaj adrenalina v naše žile in nas opomnil na to, da je vse v našem življenju kot tudi v življenju gora, spremenljivo, nepredvidljivo in minljivo. Manjša skupina planincev je sredi septembra obiskala Kamniški vrh nad Stahovico. To turo priporočamo tudi drugim planincem, saj je s tega vrha najlepša vidljivost v osrčje Kamniških planin. 44 planincev OŠ Senovo in OŠ Brestanica je obiskalo Zelenico.
Oktober	Tradicionalna kostanjeva nedelja – zabeleženo cca 40 udeležencev. Manjša skupina je 4. oktobra bila v planinski koči na Kališču.
November in December	Več izletov po Bohorju z okolico, obisk slapov na Bohorju.

To je v kratkem presek skozi izletniške aktivnosti našega članstva. Vse bolj spoznavamo, da planinci nimajo radi množičnosti, da je zelo težko izpeljati avtobusni izlet ter da je vse več individualistov, ki ubirajo nova pota in hitijo k novim planinskim doživetjem naproti. Vseh teh neštevilnih obiskov gora nismo uspeli zabeležiti, ker nam vsi planinci ne poročajo o svojih turah in podvigih.

Opazamo tudi, da se akcija BOHORSKI PRIJATELJI zelo dobro uvaja in izvaja ter da je potreba po obnovi nekdanjih poti proti Bohorju zelo nujna in potrebna, saj je zaradi množičnosti obiskov potrebno zagotoviti pestrost ponudbe v različnih poteh. Prepričani smo, da bi vzpostavitev novih poti in označba le-teh veliko pripomogla k promociji Bohorja in k večjemu obisku naše planinske postojanke.

Predsednik komisije za planinske izlete:
Miro Krušič



POROČILO O AKCIJI 'PRIJATELJI BOHORJA'

Minilo je tretje leto, od kar teče akcija 'Prijatelji Bohorja'. Akcija je dosegla svoj namen; tj. čimvečkrat in po ravnih poteh na Bohor.

V prvih letih smo upoštevali najmanj 12 pohodov na Bohor in če bi to upoštevali še letos, bi naziv 'Prijatelj Bohorja' prejelo kar 60 planincev. Vendar tokrat ni bilo več 'popusta', zato prejme na občnem zboru ta naziv 33 planincev in to za najmanj 24 pohodov na Bohor.

Deset planincev ta naslov trdno drži od leta 1996, 9 planincev od leta 1997 in 7 planincev od lani. Med letošnjimi 33 Prijatelji Bohorja je tudi 7 planincev, ki so si ta naziv zaslužili s 24 pohodi na Bohor ne glede na čas – to je od leta 1996 do danes.

V knjigi Prijateljev Bohorja je bilo v letu 1996 918 vpisov, v letu 1997 1585 vpisov in v letu 1998 2666 vpisov. V preteklem letu je s 140 pohodi na Bohor absolutni rekorder Ernest Breznikar. V skupnem seštevku vseh treh let pa vodi Vojko Večko z 275 pohodi.

Tudi v bodoče veljajo enaka pravila. Če želite naziv Prijatelj Bohorja obdržati, se morate v vsakem naslednjem koledarskem letu 24x povzpeti na Bohor.

Če se je računalnik pri kakšnem seševku 'zmotil', nas prosim opozorite na napako!

V letu 1998 so bili na Bohorju več kot 24x:

Zap št.	IME IN PRIIMEK Prijatelja Bohorja	Obisk v letu 1998	Obisk v letu 1997	Obisk v letu 1996
1.	Ernest Breznikar	140	-	-
2.	Vojko Večko	90	85	100
3.	Aleksander Strupih	65	1	-
4.	Božo Kosalec	61	39	28
5.	Ivan Kovačič	56	27	16
6.	Nikola Labus	52	18	-
7.	Marijana Strupih	52	1	-
8.	Albina Mahovne	51	29	17
9.	Bojan Petrovič	47	18	-
10.	Marija Boltin	47	-	1
11.	Ana Breznikar	45	1	-
12.	Tone Petrovič	40	31	4
13.	Vera Labus	39	20	1
14.	Stani Mirt	35	12	4
15.	Miro Krušič	30	36	25
16.	Pavla Maroh	30	22	5
17.	Erna Kolan	30	1	-

BOHORSKI POROČEVALEC

18.	Martina Orožen	29	1	2
19.	Aleš Ernst	24	41	22
20.	Marjan Novak	24	26	23
21.	Tatjana Večko	24	27	17
22.	Slava Petrovič	24	18	-
23.	Marta Lašič	25	-	-
24.	Jože Požun	xxx	xxx	xxx
25.	Drago Gošek	xxx	xxx	xxx
26.	Hinko Uršič	xxx	xxx	xxx

Na Bohorju je bilo od leta 1996 do danes (ne glede na čas) najmanj 24×
7 planincev:

	IME IN PRIIMEK	1998	1997	1996	1999
1.	Vid Šušteršič	14	4	1	-
2.	Janez Kranjc	10	10	1	3
3.	Darinka Mirt	12	9	-	3
4.	Meta Petrič	6	8	7	3
5.	Irena Rugelj	10	8	4	2
6.	Todor Ružič	21	1	-	2
7.	Stane Zorko	12	4	6	2

V letih 1996-1998 so bili na Bohorju več kot 60×:

	IME IN PRIIMEK	Št. obiskov
1.	Vojko Večko	275×
2.	Enči Breznikar	140×
3.	Božo Kosalec	128×
4.	Ivan Kovačič	99×
5.	Albina Kovačič	97×
6.	Miro Krušič	91×
7.	Aleš Ernst	87×
8.	Viktor Končina	76×
9.	Tone Petrovič	75×
10.	Marjan Novak	73×
11.	Nikola Labus	70×
12.	Tatjana Večko	68×
13.	Aleksander Strupeh	66×
14.	Bojan Petrovič	65×
15.	Majda Končina	63×
16.	Vera Labus	60×

Pripravila:
Albina Mahovne

POROČILO O TABORU V KRNICI

V dneh od sobote, 1. do torika, 11. avgusta 1998 je v Dolini Krnice pod Vršičem potekal 24 mladinski planinski tabor našega društva.

Na podlagi lanskoletnih anket smo letos skušali čimveč predlogov upoštevati in tudi zato je bil letos tabor daljši – 10 dni in v dolini pod Julijskimi Alpami.

Taborni prostor je v Triglavskem narodnem parku in zato je tu veljal bolj poostren režim bivanja – recimo obvezna uporaba kemičnih WC-jev. Za postavitev tabora smo morali predhodno pridobiti cel kup dovoljenj (od Triglavskega narodnega parka, lastnice parcele – ga. Lavtižar, občine Kranjska Gora, Planinske zveze Slovenije) in ob postavitvi še obvestiti TNP oziroma njihovega nadzornika. Sicer pa z vsemi omenjenimi nismo imeli nobenih težav in smo zgledno sodelovali.

Skupno je tabor štel 40 taborujočih planincev vključno s tabornim vodstvom. Prvič je bilo v taboru kar 17 otrok, ki so se za to (sodeč po anketi) odločili na osnovi ustnih priporočil lanskoletnih udeležencev tabora.

Ker smo imeli srečo z vremenom, saj je samo eno noč in dopoldan malo deževalo, smo opravili vse načrtovane ture. Bili smo pri Koči v Krnici, Mihovem domu pod Vršičem, obiskali Rusko kapelico, bili na Slemenu in Slemenovi špici, na Mojstrovki, na Prisojniku, na Jalovcu in mini skupina na Špiku in vmes se šli turiste v Kranjski Gori. Ker je bil tabor tudi preko vikenda, smo imeli kar nekaj obiskovalcev – staršev otrok in ostalih gostov.

Večjih zdravstvenih problemov nismo imeli. Bilo pa je zopet kot vsako leto kar nekaj žuljev (precej nerazhujenih čevljev), nekaj bušk (zaradi športnih popoldnevov) in manjša poškodba glave, kot posledica nogometne tekme. Se nam je pa žal, že drugič zgodilo, da nam je medicinska sestra dan pred odhodom v tabor odpovedala sodelovanje, kar ni ravno vzpodbudno.

Prehrana, kot že vrsto let, je bila tudi letos deležna posebne pohvale in seveda z njo naša kuharica Marija. Dogovorjeno pa je bilo, da bo prišla »na strokovno ekskurzijo« tudi bivša kuharica iz Elektra Krško, ki naj bi nekako v prihodnje prevzela skrb nad zadovoljnimi želodci taborujočih, kar pa se na žalost ni uresničilo. Prihodnje leto bo potrebno bolj resno pristopiti k temu, da zagotovimo kuharici Mariji primerno resno zamenjavo, ker se lahko zgodi, da zaradi zdravstvenih razlogov ne bo več mogla na taboru sodelovati kot »solistka«.

Ko nismo bili na turi, smo občasno zapolnili prosti čas s športnimi aktivnostmi (nogomet, badminton, balinčki), izposojajo knjig, risanjem z ogljem, risanje na majice, orientacijskim tekmovanjem.

Cena tabora je bila na osnovi lanskoletnih stroškov formirana v dve skupini: 17.000 sit za osnovnošolce in 19.000 sit za starejše, s čimer pa seveda ne pokrijemo vseh stroškov, ki jih imamo s taborom.

Tudi letos smo ob koncu tabora izvedli anketo, rezultati pa so nakako pričakovani. Dobre ocene vodnikov, hrane, tabornega prostora, prehitro spanje ipd.

Po taboru smo se dogovorili za srečanje na bazenu, kjer smo vsem prisotnim razdelili priložnostno glasilo, ki se letos imenuje Piško – po Pišnici - potoku, ki teče skozi tabor, in fotografije, katere smo dali razviti v KG in so jih že v taboru naročili, na bazenu pa kupili.

Tudi letos se je pojavil problem dostopa do naše opreme, ki je na skladiščenju v prostorih štaba Civilne zaščite. Zato smo se ob vračanju opreme odločili, da v skladišče štaba vrnemo samo njihovo opremo in večje kose naše opreme (spužve, šotore ipd), vse ostalo začasno skladiščmo pri g. Požunu. Potrebno bo v tej smeri najti kakšno rešitev, da se na Senovem uredi skladišče za to našo opremo, ki pa je – po volumnu - ni tako malo.

Pohvalno je, da zadnja leta v društvu kar zgledno dopolnjujemo in zamenjujemo staro in iztrošeno taborno opremo. Tudi za letošnji tabor smo kupili kar nekaj opreme. Letos smo prvič uporabili nove sestavljive kovinske police v kuhinji, ki so dobro služile svojemu namenu in bi potrebovali še kakšno. Kot dober nakup so se izkazali tudi novi šotori – iglujčki. Lahko zagotovimo, da se zagotovo bolje obnesejo, kot prejšnji šotori Savica. Potrebno bi bilo še naprej posodabljati opremo v tej smeri.

Morda bi veljalo razmisliti tudi o morebitnem odkupu rabljenih segmentov štabnih šotorov od Civilne zaščite, saj nam potem za samostojno izvedbo tabora manjka le še mobilna kuhinja.

Lahko zaključim, da je tabor uspel, na žalost ne tudi po finančni plati, pač pa po tem, da so otroci preživeli deset lepih dni v zdravem okolju, uspešno prehodili vse načrtane ture, preživeli brez večjih poškodb in zagotavljali, da se prihodnje leto zagotovo zopet vidimo.

Vodja tabora:
Miran Pribožič



PLANINSKA PRIZNANJA

Za aktivno delo na področju planinstva smo na lanskem občnem zboru podelili priznanja PZS, letos pa so na vrsti društvena priznanja.

Pisne društvene pohvale prejmejo:

- **Fanika Kranjc,**
- **Jože Divjak,**
- **Silvo Petrišič,**
- **Marko Zalokar,**
- **Jani Kranjc.**

Pred več kot 30 leti je MO pri PD 'Bohor' uvedel lastni mentorski znak, ki ga je izdelala akademska kiparka Vladka Stoviček in ima tako tudi umetniško vrednost.

Mentorski znak prejmejo za večletno aktivno delo z mladimi planinci planinski mentorji, mladinski in planinski vodniki ter izjemoma tudi ostali planinci. PD 'Bohor' podeljuje mentorski znak za delo z mladimi planinci planinskim mentorjem na področju celotnega zasavskega MDO.

Na podlagi UO pri PD Videm so letos prejeli mentorski znak 3 planinski mentorji njihovega društva.

Na današnjem občnem zboru pa prejmeta za več kot petletno aktivno društveno delovanje, ki je tesno povezano z delom za mlade planince mentorski znak predsednik in tajnica našega društva **Jože Požun in Tatjana Večko.**

Za več kot triletno aktivno delo z mladimi planinci, predvsem pri organiziranju planinskih taborov in vodenju izletov, prejme mentorski znak **Simona Šoštar.** Za pomoč pri vodenju izletov planinske mladine na OŠ Senovo prejme mentorski znak **Janko Lubi.**

Za več letno sodelovanje v planinskih taborih – za dobro počutje naših želodčkov v taborih – prejme mentorski znak **Marija Božič.**

Zlati mentorski znak prejmejo planinski mentorji za življenjsko delo ali ob visokih življenjskih jubilejih. Letos prvič podeljujemo zlate mentorske znake:

- ♦ zlati mentorski znak z zaporedno številko 1 prejme ob svoji osemdesetletnici in za več kot 25-letno delo z mladimi planinci
Milan Mahovne;
- ♦ zlati mentorski znak z zaporedno številko 2 prejme ob odhodu v pokoj in za več kot 20-letno delo z mladimi planinci na OŠ Senovo
Marica Lubi.

Komisija za priznanja:
Albina Mahovne

UTRINKA IZ TABORNE KRONIKE

8. dan: sobota, 8.8.98

*Danes zopet zjutraj
so nas prebudili,
da na Jalovec gremo,
so nam zazvonili.*

*Pot pod noge,
smo jo proti Vršiču ubrali,
nekateri poškodovanci
pa so kar v taboru ostali.*

*Pot vodila je
čez hribe in doline,
mi pa smo se spraševali:
»Ali to sploh kdaj mine?«*

*Po treh dolgih urah
pod Špičko smo prispeli,
od koder pa le nekateri
proti Jalovcu smo se povzpeli.*

*Klini in zajle niso bili ovira,
saj vibram podplati
ubrali so si varne tire.*

*Na vrhu so nas vodniki krstili,
pri čemer so si nekateri živce
sprostili.*

*Pot navzdol je bila zabavna,
saj Fulvio igral je klovna.*

*Neskončen zdel se nam
povratek je v dolino,
kjer zopet čakala sta
večerja in kosilo fino.*

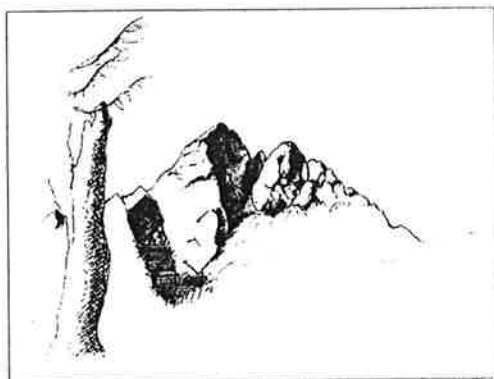
*Čeprav še vedno vsi zagnani,
se vodniki niso strinjali z nami,
da se skupaj veselimo
in večer si z ognjem popestrimo.*

*Oni v hribe le hitijo,
doma pa vsi takoj zaspijo.*

*Posledica njihovega vedenja
je bil poln večer sedenja
in spominjanja na čase,
ko se pamet nam po pivu pase.*

*Najbolj vztrajni so ostali,
vsi drugi so se spat pobrali.*

*Cel dan je bil en sam klin in kamen,
dogodkov konec je in amen.*



7. dan: petek, 7.8.98

Današnje jutro je bilo zopet skrajno depresivno. Z velikimi težavami smo zlezli iz svojih zatočišč, naše življenje pa je bilo brez smisla, saj smo vedeli, da bo dan minil brez najmanjše možnosti, da bi zadovoljili svojo potrebo po samouničevanju.

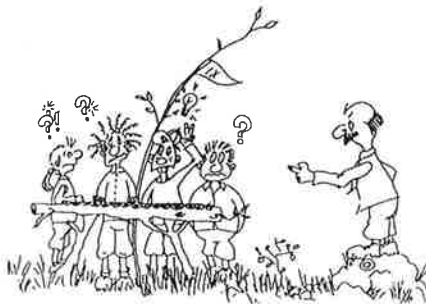
Kakor najbolj zagriženi romarji smo se po kolenih plazili okoli vodniških svetišč in jih z rokami sklenjenimi k molitvi prosili, naj nas vendarle uslišijo in nas odrešijo vsega nizkotnega zemeljskega trpljenja in nas popeljejo v neskončne višave, le za pljunek stran od nebes. Kajti, še sam Bog je rekel: »Zakaj bi sedeli, če lahko stojimo?« Pa so naše molitve spet šle k hudiču na Spice grill.

Bolečine smo si lajšali z maratonskim šopingom v Kranjski Gori pod sponzorstvom Društva potrošnikov mladih partizanov. Zgroženi smo po dolgem času spet zrlí civilizaciji v oči. Mrzlično smo okupirali vse nove tehnološke dosežke naše dobe. Najprej smo opazili nenavadne škatlice, ki jejo čudežne kartice, ljudje pa jim pravijo... neki na t. T..., te..., teflon! Ne, ne, telfon! Ne, tulifon. Ja, tulifon. »Halo« bi rekla Mateja. Potem pa smo odkrili še nek saldoid različnih okusov. Hiške, kjer prodajajo loka-kolo, laško pilo in bar-ca-f-f-e pa so se nam zdele najbolj imenitne. Zaradi do danes nam vsem še neznanega, ampak zelo prijetnega občutka, se nekako ne spomnimo, kako smo prišli nazaj do tabora. Najbrž zaradi prevelikih količin tekočih substanc.

Naučili smo se tudi novo igro, imenovano »Barbinton«. Zamaknjeni smo celo popoldne opazovali gručo poblaznelih fanov novega športa. Rezultate vam žal ne moremo sporočiti, saj še vedno ne vemo ali se točkujejo udarci po žogi ali po igralcih. Igra je za nas očitno prezahtevna, zato bo bolje, da ostanemo pri »hribolazenju«. Torej upamo, da bodo jutri naše molitve le uslišane.

Zato pa molimo bračje in sestre:

Oče naš, odreši nas
popelji nas na turo,
saj nujno rabimo eno shujševalno
kuro.
Naj trpimo,
saj le z bolečinami srečno živimo.
Pa tudi, če z neba padajo sekire
odženi nas v skalovje, ata Mire.
Amen.



Uredil in pripravil:
Miran Pribožič

Risbe dobil:
malo tu, malo tam

Naklada:
120 izvodov

26. marec 1999